

[Aksel Larsen.]

beherske deres Trang til at yde Professoren Bifald. Man skrev i den konservative Presse: Dette er for galt, det maa forhindres, at man øver Indflydelse paa Retten og Nævningerne. Hvordan med Dagspressen, der med Undtagelse af „Arbejdsbladet“ som den mest fanatiske Hob kaster sig over de anklagede Læger, dømmes dem skyldige paa Forhaand og søger at ophidse den offentlige Mening, og derigennem ogsaa Dommerne og Nævningerne, som formenes at læse Aviser, mod de anklagede? Hvis man forlanger Tavshed, medens Retten sidder, skulde Dagspressen afholde sig fra disse farvede Referater, hvor man kun søger at gengive det, der virker tilsmudsende for de anklagede Læger, og undertrykker alt, hvad der taler til Fordel for dem.

Nu er det ikke, fordi jeg har nogen overvældende stor Tillid til den Retspleje, vi har, men jeg er alligevel tilbøjelig til at mene, at denne Sag ender med en Frifindelse. Jeg kan ikke faa mig selv til at tro, at 12 almindelige normale Mennesker kan kende skyldig i en saadan Sag. Det er fuldkommen rigtigt, hvad der er sagt i Retssalen, at Sagen burde være anlagt mod Samfundet, som ved sin forbryderiske Holdning i disse Spørgsmaal tvinger Tusinder og atter Tusinder af Kvinder ud i en navnløs Elendighed og Vold mod sig selv og i Lovbrud.

Medens vi er ved Retssager, lad os saa tage en tredie Sag, den saakaldte Eide-Sag, som dog efter min Mening har udviklet sig til at blive en Sag mod Politivadokat Johnsen. Jeg kunde godt lide at faa at vide af Justitsministeren, om han godkender det, der er sket ved Retten. Naar en Revisor Nørregaard eller eventuelt i andre Sager en Arbejder gaar hen og ikke kan huske noget helt nøjagtigt eller afgiver et Vidnesbyrd, der bare er i Modstrid med, hvad Dommeren mener er rigtigt, saa kan han være nogenlunde sikker paa at blive fængslet for falsk Forklaring. Her drejer det sig om en Politivadokat, der ganske oplagt har aflagt falsk Forklaring. Ja, man skyder sig ind under, at der foreligger Erindringsforskydning. Det skulde en af vore Partimedlemmer have sagt: Jeg har husket forkert, Hr. Dommer! Det vilde ikke have fritaget ham for Straf. Her har Politivadokat Johnsen hævdet, at han ikke har ført nogen Samtale med Nørregaard, og derefter, da det gennem en Række Vidneudsagn dokumenteres, at det maa han have gjort, saa er

klærer han: Ja, nu kommer jeg pludselig i Tanker om det. Hvorledes agter Justitsministeren at forholde sig over for en saadan Politivadokat, og tror det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke, at den Slags Forhold er mere nedbrydende for Retsplejens Respekt i Befolkningen end Spørgsmaalet om Kvægekspertudvalget?

I Forbindelse med den saakaldte Eide-Sag har man haft meget travlt med det ærede Medlem Hr. Axel Dam, endogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har haft den kolossale Dristighed her at komme ind paa denne Sag. Se, jeg hører til dem, der mener, at det ærede Medlem Hr. Axel Dam maaske har handlet overilet, maaske har begaaet noget, man kan kalde en Dumhed, fordi han har hæftet sig ved det mere uvæsentlige i Eide-Sagen og ikke ved det væsentlige, men det kan vel ikke berøre det ærede Medlems Ret til at fremdrage Ting, han mener er forkerte og bør paatales, og det er i hvert Fald paafaldende, at de Folk, der er saa ivrige eller var saa ivrige til at forlange, at det ærede Medlem Hr. Axel Dam skulde tage Konsekvensen af sin Handling eller rettere sagt Konsekvensen af den borgerlige Presses Fordømmelse af hans Handling og udtræde af Tinget, at de Folk, de Partier, de Blade har været fuldkommen tavse, da det drejede sig om at anmode det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen om at tage Konsekvensen af sin Handling og sine Nederlag.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen holdt for et Par Aar siden ved Finanslovedebatten en Tale, hvori han forklarede, at vi havde det saa vidunderlig godt i Danmark nu om Stunder, hvor der var bygget et Læbælte om hvert Hjem mod Sygdom og Arbejdsløshed og hensynsløs Udbytning o. s. v., o. s. v. Det ærede Medlem har ikke ment, at det var nok, og fortsatte derfor Lovprisen i sin Tale ved denne Lejlighed, hvori han sagde: Selv om der maaske er Valutacentral, og det kniber med udenlandske Silkevarer og andre Luksusgenstande, saa har vi dog i hvert Fald her i Landet Brød og Flæsk, Smør og Æg og saadanne herlige Sager som Æl og Brændevin. Ja, det taler naturligvis til Belysning af det ærede Medlems egen Mentalitet, at han finder, at dette er herlige Sager, men hvorfor har det ærede Medlem saa ikke sagt: Vi har da ogsaa her nogle udmærkede danske Møbler, hvorblandt der muligvis ogsaa findes saadanne Ting som den Cocktailbar, som „Berlingske Tidende“ anser for nødvendig selv i beskedne 3 Værelsers Lejligheder? Det forekommer mig, at hvis nogen skulde have draget Konsekvensen af det, der er sket, saa er det det